

Hoa thân ái vẫn nở ở nơi đây

Tường trình của Sương Lam

Người viết xin được mở đầu bài tâm tình về đại hội họp mặt THĐLVNHN 2008 tại San José qua bốn câu thơ dưới đây:

*Tình thương mến dù không cùng ngôn ngữ
Vẫn gặp nhau qua xúc động con tim
Chúa, Phật trên cao đưa lối dẫn đường
Cho những kẻ đủ nhân duyên hội ngộ (SL)*

Chúng tôi đã có duyên may được hội ngộ thân ái với bạn bè xưa cũ tại Bắc Cali từ 28 tháng 8, 2008 đến 5 tháng 9, 2008 qua 3 tiết mục:

1.- Du ngoạn Lake Tahoe và Reno bằng xe buýt trong 2 ngày 28 và 29 tháng 8, 2008.

2.- Tiệc hội ngộ tại nhà hàng Kobé ngày 31 tháng 8, 2008.

3.- Du lịch vùng biển Baja-Mexico trên du thuyền Carnival Paradise từ 1 đến 5 tháng 9, 2008.

Đó là chưa kể chúng tôi có một ngày 30 tháng 8, 2008 được tự do đi viếng thăm các danh lam thắng cảnh ở San José và Sacramento để kết chặt thêm tình thân ái và mở mang kiến thức của mình. Chúng tôi đã “từng bước từng bước đều” hoàn tất các thủ tục cần thiết để lên đường đi phỏ hội San José mong được gặp các người bạn mà tâm hồn vẫn “trẻ mãi không già” của chúng tôi.

Ngày đến San José - Thứ Tư 27 tháng 8, 2008

Vợ chồng chúng tôi đến San José ngày thứ tư 27 tháng 8, 2008 lúc 3:45 PM. Nhìn hoa nắng chói chang ở phi trường San José tự nhiên SL cảm hứng “phóng dao” bài *Áo lụa Hà đông* của Nguyễn Sa như sau:

*Ôi! Nắng San José sao mà nóng thế!
Có phải vì em không mặc áo lụa Hà đông
Cho nên mồ hôi em cứ chảy ròng ròng
Em khẽ gắt: San José sao mà nóng thế! (SL)*

Phải rồi! Chúng tôi đến từ miền “sương lam buông rơi hắt hiu bên thềm” khí hậu mát rượi như

Đà Lạt ngày xưa nên không thể nào thấy “*Nắng Cali em đi mà chột mắt*” được. May quá! Phương tiện di chuyển từ San José đến khách sạn Best Western Lanai Garden rất dễ dàng. Mười lăm phút sau là chúng tôi có thể an toàn trên xa lộ về đến khách sạn mau chóng sau khi móc bóp trả 31 USD tiền taxi, để vào phòng tắm một mách cho khoẻ rồi sau đó đi thăm dân cho biết sự tình San José. Cảm ơn ban tổ chức đã chọn được khách sạn tốt.

Nhận phòng xong, tôi lại làm “tài lanh” hỏi số phòng của ban tổ chức để trình diện thì không có ai ở đó cả. Tôi bèn gọi điện thoại cho TH NT Dũng, trưởng ban tổ chức thì được biết quý vị này còn đang lang thang ở San Francisco để tiếp đón vợ chồng TH TĐ Thanh từ Úc sang. Welcome anh chị TĐ Thanh.

Cũng cần nói qua một chút về San José, bạn nhé!

San José được gọi là *Thung Lũng Hoa Vàng* vì có nhiều loại hoa vàng rất đẹp, thuộc quận Santa Clara của tiểu bang California. Dân Mỹ gốc Việt chiếm 9.2% dân số thành phố (82.834), đứng hàng thứ ba nơi có đông người Việt cư ngụ, sau Santa Anna ở Nam Cali và Houston ở Texas. Sau này San José còn có tên là *Thung lũng điện tử (Silicon Valley)* vì kỹ nghệ điện tử phát triển mạnh ở nơi đây. Cũng ở nơi đây nhiều anh hùng hào kiệt THĐL như các TH NT Dũng, HG Thụy, NG Hùng, NS Chính, N Sáu, và nhiều anh chị khác nữa đã chọn nơi đây xây dựng mái ấm gia đình. San José cũng là nơi phát hành Bản tin THĐLVNHN hằng năm của chúng ta.

Khách sạn ở đường Tully Road nên cũng gần Lion Plaza, một thời nổi tiếng với quán bò bảy món Ánh Hồng, nhà hàng Nha Trang, Phở Hòa và khu ăn uống trong Plaza. Tuy nhiên Lion Plaza bây giờ đã phải nhường chỗ cho Grand Century Mall ở cách đó 10 phút lái xe. “*Ôi! Thời oanh liệt nay còn đâu!*” Chúng tôi vào ăn tối trong các quán ở Lion Plaza cho vui cái bụng của mình một tí chứ thú thật không ngon lắm theo khẩu vị của tôi.

Về đến khách sạn, SL thấy phe ta trình diện khá nhiều rồi. Phe ta tập hợp ở phòng tiếp tân nói chuyện rào rào.

Lake Tahoe-Reno - Thứ năm 28 tháng 8, 2008

Buổi sáng thức dậy ai nấy đều tỉnh táo hẳn lên và chuẩn bị hành trang lên đường đi Lake Tahoe-Reno như chương trình đã ấn định. Ủi chào! Một không khí tung bừng náo nhiệt, ồn ào diễn ra ở bãi đậu xe của khách sạn. Những nụ cười dòn dã, những ánh mắt thân tình, những bàn tay xiết chặt của những người bạn cũ sau nhiều năm không gặp. Thôi thì mạnh ai nấy hỏi, mạnh ai nấy nói, và mạnh ai nấy cười. Có những người bạn không gặp nhau sau những lần đại hội trước, có những thân hữu mới tham gia họp mặt lần đầu như TH VD Hoàn v.v... Rồi chụp hình cá nhân, hình cặp đôi, hình nhóm, hình chung, tiếng gọi tên nhau ới ới thật vui! Xe buýt đến. Đoàn lữ hành già từ San José lên đường thiên lý cho cuộc hành trình vạn dặm đầy hấp dẫn.

Bánh xe quay nhanh nhanh đưa 50 thân hữu đi khám phá những điều mới lạ của Lake Tahoe, Reno và Sacramento. Trên xe để giúp vui cho các thân hữu, các tài danh, “siêu sao” tiểu lâm nổi tiếng THĐL: TS Thực, NV Di, TH Đức, PL Thượng v.v... được mời lên để cống hiến cho các thân hữu những nụ cười thoải mái. Năm nay được tăng cường thêm những tài danh mới từ nước ngoài đến như TH TĐ Thanh, NQ Hữu, LD Trường từ Bỉ, ĐV Tùng từ Canada đã trở tài ngoại mục không thua kém gì những tài tử ở Mỹ kể trên. Những tràng pháo tay dòn dã dành cho những tài tử đã lên, đang lên và sẽ lên mãi này. Riêng về quý bà thì vẫn còn “yếu điệu thực nữ” chưa dám lên trở tài. Riêng SL, đã được các bạn thương mến “ban” cho danh hiệu “thi sĩ” rồi nên cũng được mời lên để góp vui văn nghệ. SL vốn đã quen với các sinh hoạt văn nghệ nên đã làm một màn “tâm tình nghệ sĩ” phóng dao luôn bốn câu thơ dưới đây để cảm ơn quý phu nhân Thu Cúc, Kim Ngân, Hoàng Hoa (Chị PV Quan), Lan Phương và nhiều chị khác nữa đã âu yếm gọi tên SL rất ngọt ngào mỗi khi gặp mặt:

*Sương sâm, sương sáo với sương sa
Ba món quà ngon của quý bà
Vừa ngọt, vừa ngon, vừa mát rượi
Quý bà thích lắm! Cười ha ha! (SL)*

Rồi cũng từ đó, các chị mỗi lần gặp tôi là các chị lại kêu SL là “*sương sa hột lựu, sương sáo, sương sâm.*” Thế là chết danh SL của tôi rồi! *Smile!*

Tin vui đã đến giữa giấc ngủ mơ màng của một số các thân hữu đang thả hồn trong giấc mộng khi xe dừng bánh trước một nhà hàng Tàu để tất cả xuống trút “nỗi đau tràn đầy” và ăn cơm trưa. Thức ăn trưa kiểu buffet ở đây khá ngon và đầy đủ các mặt hàng tha hồ cho khách chọn lựa. Ở một nơi xa thành phố mà có một tiệm ăn buffet Tàu kiểu này thì quá tốt. Bravo ban tổ chức!

Khi cái bao tử đã được căng tròn rồi hình như mọi người vui vẻ hơn lên và hăng hái lên đường tiếp tục cuộc hành trình. Bánh xe lại *quay nhanh nhanh trên đường thiên lý đến nơi xa vời*. Tôi đưa mắt ngắm nhìn cảnh sắc bên ngoài khung cửa xe. Những căn cabin nho nhỏ bằng gỗ ẩn hiện trong rừng thông. Đó là nơi nghỉ mát của khách giang hồ thích có những giờ phút an tĩnh giữa rừng già cây xanh bóng mát. Tôi lại miên man nghĩ đến Quách Tĩnh - Hoàng Dung ngày xưa chắc cũng có lần muốn xa lánh chốn võ lâm mưu danh đoạt lợi nên đã đưa nhau đến một nơi thâm sơn cùng cốc nào đó cất một túp lều tranh để mà tĩnh tứ bên nhau. Thật là lãng mạn! Thật là nên thơ! Phải không bạn? Tôi lại tự mỉm cười với ý nghĩ ngộ nghĩnh của mình.

Ô kia! Hình như đã đến Lake Tahoe rồi vì tôi đã thấy xa xa màu xanh ngọc bích của mặt hồ hiện lên qua khung cửa xe. Lake Tahoe là một hồ có độ sâu 1645 feet (501m) đứng hàng thứ hai sau hồ Crater Lake ở tiểu bang Oregon với độ sâu 1947 feet (594m). Lake Tahoe nằm dọc biên giới giữa tiểu bang California và tiểu bang Nevada (Hoa kỳ), tọa lạc ở phía tây thành phố Carson của tiểu bang Nevada. Hồ có kích thước dài 35km, rộng 19km, chu vi 116km với diện tích mặt nước là 495 km². Khoảng 2/3 hồ nằm trong tiểu bang California. Xe chạy chậm chậm trên con đường quanh co khúc khuỷu. Chú tài xế người Tàu thật dễ thương và có kinh nghiệm lái xe rất giỏi trong khi chúng tôi ngồi trên xe hồi hộp quá xá! Rồi thì cũng xuống xe an toàn để ngắm nhìn làn nước trong xanh tuyệt đẹp của chiếc hồ nổi tiếng này. Phía xa xa là một cái đảo nhỏ mà theo lời của TH TS Thực, nơi đây có một nhà khách nho nhỏ có rượu ngon trà ngọt để khách chơi thuyền có thể dừng chân nhâm nhi chút đỉnh với tâm hồn bay bổng theo trời xanh mây trắng. Tuy nhiên bờ hồ chúng tôi đang đứng thì ở trên cao để ngắm nhìn phong cảnh và chụp hình chứ không thể xuống đảo được. Tiếc quá! Vui nhất là màn chụp hình của quý bà. Đây là trạm dừng chân đầu tiên trên bước đường du ngoạn với cảnh trí nên thơ làm sao mà quý bà không thích chụp hình cho được. Hết màn chụp đơn, chụp đôi, chụp chung, quý

bà còn có sáng kiến chụp theo từng nhóm tuổi Thân, tuổi Dậu, tuổi Tuất v.v... của quý bà nữa chứ! Thật là hết ý! Thôi thì ồn ào cả một khu vực đến nỗi các du khách khác cũng phải vui lây với sự vui nhộn của quý bà.

Rồi lại lên xe đi vòng sang bờ hồ bên phía đông trên đường tiến sang tiểu bang Nevada bên cạnh. Bờ hồ phía bên này đường xá khá bằng phẳng hơn. Dưới hồ, các tàu của du khách đang lướt sóng. Trên hồ là bãi cát vàng có những bậc thang đưa bạn xuống vọc nước dưới hồ, nếu muốn. Nhìn xa xa nước hồ có 3 màu rõ rệt từ xanh dương đậm, xanh lơ đến màu xanh ngọc bích rất đẹp được bao quanh bởi dãy núi Sierra Nevada. Khi chúng tôi đến nơi này, trên bờ đã có sẵn một đàn vịt trời ung dung, nghênh ngang đứng đón chào khách lạ không một chút sợ hãi. Hình như chim chóc ở xứ Mỹ rất dạn dĩ vì có lẽ chúng biết rằng không ai dám bắt chúng vật lông hay đánh tiết canh. Có đúng không?

Dừng chân độ 30 phút, đoàn lữ hành lên đường đến Reno để nhận phòng. Trên đường đi chúng tôi được thưởng thức giọng ca tuyệt vời của chị Hiếu Tâm (nội tướng TH LT Tuyên) qua một DVD ghi lại buổi trình diễn âm nhạc tại Hoa thịnh đồn trong đó có chị Hiếu Tâm tham dự. Tiếng hát của chị thật là tuyệt vời, điêu luyện. Cảm ơn chị Hiếu Tâm đã làm sống lại con người tình cảm trong tôi qua chương trình âm nhạc này. Chúng tôi cũng được TH NC Thuần tiết lộ thêm một tin tức vui lạ ở biên giới tiểu bang California và tiểu bang Nevada. Theo anh, các cửa hàng bên phía tiểu bang California chỉ được bán vé số nhưng không được phép đánh bạc trong khi các cửa hàng bên phía Nevada lại không cho phép bán vé số nhưng được phép đánh bạc. Có một cửa hàng ở phía Tây Reno, xây làm sao mà ranh giới hai tiểu bang lại nằm ngay chính giữa căn nhà. Cửa hàng này bán đồ kỷ niệm và có bán cả vé số của tiểu bang California, nhưng ngay giữa nhà có vẽ một đường ranh giới, ai muốn mua vé số thì phải bước qua lần ranh để đứng trên lãnh thổ California thì mới mua vé số được. Bởi thế dân California có máu cờ bạc thường hay rủ rê nhau đi đánh bạc ở Reno hay Las Vegas ở tiểu bang Nevada bên cạnh.

Đến Reno thì đã “chiều hôm tối rồi.” TH NT Dũng, trưởng ban tổ chức phải lo làm thủ tục cho phái đoàn nhận phòng ở một khách sạn nằm trong Silver Legacy Casino. Chu choa ơi! Khách sạn trong sòng bạc có khác! Lịch sự, tráng lệ, an ninh! Hành lang dẫn đến khách sạn trên lầu có những tủ kính trưng bày những đồ trang sức, những quả kỷ niệm đắt tiền. Khách trọ phòng phải trình thẻ phòng

ngủ của mình cho một nhân viên an ninh trước khi bước vào thang máy lên phòng ngủ. Khách trọ phòng còn được casino chiêu dụ với phiếu ăn buffet giảm giá 3.00 USD/một người và phiếu biếu tiền 5.00 USD/một người để dụ dỗ bạn nộp tiền cho sòng bạc! Khôn thể!

Đói bụng rồi nên đa số kéo nhau đến ăn dinner buffet ở trong casino cho tiện việc sổ sách. Chúng tôi bị “chém” hơi nặng vì mỗi phần ăn là 25.00 USD được giảm giá 3.00, như vậy phần ăn tối là 22.00 USD một người. Thức ăn ngon, trình bày đẹp mắt, sang trọng nên giá đắt là phải rồi! Lâu lâu xài sang một lần cho vui! Một số các thân hữu khác không thích ăn thức ăn Mỹ nên đi ăn thức ăn Việt nam ở nhà hàng Việt nam gần đó vì buổi ăn tối này tự túc nên bạn có quyền chọn lựa muốn ăn ở đâu cũng được.

No nê rồi chúng tôi thả bước sang Silver Legacy Casino để thử vận may vì đã đến Reno rồi mà không đi đánh bạc hay kéo máy, không thể nói là đã đến Reno được, cũng giống như câu nói bất hủ “*Bắt đầu trường thành phi hảo hán*” khi đến du lịch Trung quốc của TH NV Di đã nói trước đây. Hello! TH NV Di. Muốn đánh bạc, trước tiên bạn phải đi đổi phiếu tặng 5.00 USD để lấy tiền mặt ra rồi bạn dùng tiền đó đi kéo máy hay đánh bạc kiểu nào cũng được. Nếu thua hết 5.00 USD quà biếu này, bạn cứ tỉ tỉ móc tiền ra nộp cho sòng bạc vì theo kinh nghiệm của người viết thì ít khi nào quân ta toàn thắng đem chiến lợi phẩm về, như trường hợp TH TS Thực đã trúng phé ở sòng bạc trên tàu Ecstasy trong kỳ đi cruise ở Texas năm 2006. TH TS Thực đã chia sẻ niềm vui này với các thân hữu khác bằng cách đãi mỗi bàn một chai rượu chất đỏ. Ủa! Sao kỳ này im re vậy hả TH TS Thực? Người viết thấy phe ta lảng vảng ở các nơi kéo máy khá đông. Họ reo vui khi trúng thưởng hay thở dài cần nhẫn khi thua trận. Cả hai vợ chồng người viết hòa chung niềm vui nỗi buồn thắng thua này sau khi nộp tiền cho sòng bài hết 50.00. Ôi! Ta buồn ta đi lang thang sang casino kế cận để xem thiên hạ bỏ tiền ra mua lấy những phút vui buồn tạm bợ trong cõi trần này.

À, SL cũng cần nói sơ qua một tí về Reno để các bạn chưa có lần đến Reno cùng được biết nhé.

Reno là một thành phố ở phía tây của tiểu bang Nevada (Hoa kỳ), nằm trong quận Washoe gần khu vực nghỉ mát Lake Tahoe. Reno còn có tên đặc biệt là *The Biggest Little City in the World*. Đây là nơi có nhiều sòng bạc nhưng không to lớn, náo nhiệt

như các sông bạc ở Las Vegas cũng thuộc tiểu bang Nevada. Dân số Reno khoảng 600.000 người. Thành phố Reno được khách du lịch thích vì nằm gần một khu vực có cảnh trí thiên nhiên đẹp và có các khu giải trí ngoài trời. Reno cũng là một trung tâm thương mại, dịch vụ và chế tạo các thiết bị dành trong ngành y khoa. Cũng như Las Vegas nổi tiếng thế giới với những sông bạc vĩ đại, với những show trình diễn tráng lệ, với những ánh đèn đêm rực rỡ, Reno cũng có nhan sắc của một nàng công chúa đẹp lộng lẫy dưới ánh đèn màu. Nhưng đằng sau vẻ đẹp kiều diễm này có những nụ cười của người trúng bạc và cũng có những giọt nước mắt của bao gia đình ly tán vì chồng hay vợ đam mê cờ bạc, đồ đen. Chiếc huy chương nào cũng có hai mặt và cuộc đời trần thế lúc nào cũng có vui buồn lẫn lộn, phải không bạn?

Người viết đã cảm thấy mệt sau một ngày đường trường xa lê gót giang hồ nên về phòng ngủ sớm để ngày mai tiếp tục lên đường thăm viếng thủ phủ Sacramento trước khi trở lại San José.

Viếng thăm thủ phủ Sacramento - Thứ sáu 29 tháng 8, 2008

Sáng sớm sau một màn điểm tâm tự túc, mọi người đã tỉnh táo để giã từ Reno. Hành lý chất đầy hành lang vì ai nấy đều mang hết hành lý theo mình cho chắc ăn hơn là gửi lại ở khách sạn cũ. Rồi đầu cũng vào đấy trước khi cùng nhau chụp chung một hình kỷ niệm ở Reno. Tôi từ giã Reno với nỗi buồn thua bạc và hẹn sẽ tái ngộ để gỡ lại. Hy vọng cứ vươn lên.

Chúng tôi theo quốc lộ số 80 để trở về Sacramento. Hai bên đường những đồi cỏ nắng cháy vàng hoe. Thỉnh thoảng có vài cây thông màu xanh châm phá thêm nét tươi mát của sa mạc khô cằn, cũng như cuộc đời đôi khi cần có những nụ cười tươi tắn những tâm hồn khổ đau vì bệnh tật, nghèo đói, thất tình. Địa điểm chúng tôi dừng chân là phố cổ Sacramento. Tại nơi đây đã có anh chị TH NH Tiên đón chào thân mật. Nụ cười thân ái, ấm áp của anh chị Huy Tiên và Mỹ Hòa làm cho chúng tôi thấy vui vui trong cái không khí nóng hơn 100 độ F này. Phe ta thả bộ dọc theo hè phố để xem những cửa hàng được kiến trúc theo lối xưa. May mắn hôm nay là ngày chào mừng lễ hội Miền Tây nên các con đường được trải cát để diễn tập lại các sinh hoạt của những người di dân đến Cali tìm vàng và lập nghiệp ở miền đất hứa này. Chúng tôi được nhìn lại những trang phục xưa, những cỗ xe ngựa chất đầy hành lý của người di dân, những chàng cao bồi

miền Tây đội nón mang súng như các chàng cao bồi trong những phim cao bồi ngày xưa. Một nỗi buồn nhẹ nhẹ chợt đến với tôi khi tôi chợt nhớ đến hai câu thơ của bà Huyện Thanh Quan:

*Lối xưa xe ngựa hồn thu thảo
Nền cũ lâu đài bóng tịch dương*

Không biết người xưa đã sống ở nơi này trước đây bây giờ hồn phách ở nơi nào? Họ có biết chăng bây giờ có một người đứng đây nhìn sinh hoạt cũ mà nhớ đến họ hay chăng? Rồi nỗi buồn kia chợt dứt khi tôi nghe tiếng nói cười ồn ào của phe ta trong một tiệm bán đồ da mà giá cả chỉ có 20.00 USD trở xuống. Này nhé! Không phải chỉ có quý bà vào mua hàng mà còn có cả quý ông mua hàng nữa đấy! Vào trong tiệm, SL thấy quý bà chọn chọn lựa lựa bốp này ví kia cười nói rào rào vì giá quá rẻ. Một cái va li to tổ bố cũng chỉ có 20.00 cho nên anh chị TH NV Di cũng khệ nệ vác về một cái. Dĩ nhiên là hàng made in China mà lị! Cũng không hiểu tại sao giá lại rẻ như thế? Bà nào bà nấy mua ít nhất 2 cái bốp để làm quà cho gia đình hay để dùng. Phu quân của SL và TH HG Thụy cũng rinh về mỗi người một cái nón cao bồi miền Tây. Hai chàng đội nón vào sao cũng giống tài tử James Steward quá trời, chỉ thiếu cây súng đeo bên hông mà thôi! Hôm nay là ngày vui của nhiều người. Bà chủ hàng bán được nhiều hàng. Phe ta mua được nhiều hàng giá rẻ. Mọi người đều vui là tốt rồi! *Smile!*

Phe ta phải lội bộ một quãng xa mới đến nơi xe buýt đậu. Lên xe có máy lạnh và tu được một chai nước lạnh, tôi thấy không gì sung sướng cho bằng. Phe ta toàn thắng lên đường sau khi để lại vài trăm bạc cho cửa hàng đồ da ở phố cổ Sacramento. *Yahoo!* Đã đến giờ cơm trưa cho nên phe ta dừng chân tại Home Town Buffet Restaurant để làm vui lòng cái bao tử bé bỏng của mình. Hôm qua ăn cơm trưa Tàu, hôm nay ăn cơm trưa Mỹ. Ủi chào! Mỹ Tàu đề huề vui vẻ! Ban tổ chức thật là chu đáo, đáng khen! No bụng rồi phe ta tiếp tục lên đường tiến về dinh thống đốc Sacramento, cơ quan đầu não của tiểu bang dưới sự lãnh đạo của Thống đốc Arnold Schwarzenegger, tài tử xi la ma nổi tiếng qua vai Predator trước đây. Từ xa, SL đã thấy vòm tòa nhà màu trắng của dinh thống đốc có lối kiến trúc giống như tòa nhà quốc hội Mỹ ở Washington DC, với lá quốc kỳ Mỹ phát phới trên cao tượng trưng cho uy quyền của nước Mỹ lúc nào cũng cao ngất thiên hạ.

Trời nóng quá nên nhiều người tìm chỗ mát để trốn nắng. Phe ta vẫn chụp được một cái hình chung

kỷ niệm ở nơi đây. Vì thủ tục an ninh khó khăn nên chỉ có một số thân hữu vào viếng thăm bên trong dinh thống đốc. Đa số thân hữu rào bước trong công viên kế cận để trốn nắng và để viếng thăm đài tưởng niệm các chiến sĩ Mỹ công dân của Cali đã hy sinh trong chiến tranh Việt nam. Một bức tường bằng cẩm thạch đen ghi tên 5882 quân nhân Mỹ công dân của Cali đã hy sinh trong chiến trường Việt nam được dựng ở công ngoài. Bên trong là các tác phẩm điêu khắc bằng đồng trình bày các sinh hoạt hằng ngày của các y tá và quân nhân. Chính giữa là hình tượng của một chiến sĩ Mỹ trẻ 19 tuổi, tượng trưng cho số tuổi trung bình của quân nhân tham chiến ở Việt nam. Gương mặt vẫn còn nét thư sinh, dễ thương, tội nghiệp. Nhìn bức tượng này tôi cảm thấy một nỗi buồn nhẹ nhàng và thầm cảm ơn những người bạn trẻ xứ Mỹ đã hy sinh trên quê hương Việt nam của tôi để bảo vệ lý tưởng tự do nhân bản.

Một bản đồ Miền Nam Việt nam Cộng hòa bằng đồng được gắn chặt vào vào nền đất bên ngoài khu tưởng niệm. Niềm cảm thương dâng tràn khi nhìn lại bản đồ miền Nam nước Việt, nơi mà tôi đã sinh ra và lớn lên hơn nửa đời người bây giờ thì nghìn trùng xa cách. Tôi nghe đâu đây hồn thiêng của bao kẻ đã bỏ mình để bảo vệ quê hương tôi:

*Hồn tử sĩ gió ù ù thổi
Mặt chinh phu trăng dỗi dỗi soi
Chinh phu tử sĩ mấy người
Nào ai mặc mặt, nào ai gọi hồn.*
(Chinh Phụ Ngâm Khúc)

Rồi cũng phải giả từ thủ phủ Sacramento để trở lại San José. Mọi người đưa tay vẫy chào tạm biệt đôi uyên ương Tiên & Hòa cũng đang đưa tay vẫy chào chúng tôi. Hình như ai cũng mệt mỏi trên đường về vì đã say nắng say tình nên nhiều người đã thả hồn trong mộng đẹp. Xe đi qua khu vực có những cột trụ có chong chóng quay gió để tạo ra điện trông rất vui mắt. Hội bảo vệ thú vật, chim muông ở Cali đề nghị dẹp bỏ các cột trụ này để bảo vệ loài chim quý Eagle bị chết vì vướng vào các chong chóng này. Xe cũng đi qua exit tẻ vào “thị trấn gan lì” (Livermore) của TH NT Dũng, nhưng đường ta ta cứ đi về lại San José. Hẹn sẽ có một ngày thăm viếng tổ ấm của bang chủ San José nhà anh chị Dũng – Kim Thanh.

Đã trở về khách sạn Best Western Lanai Garden rồi. Chúng tôi lại đứng sắp hàng để nhận phòng. TH N Sáu đã có mặt sẵn ở bãi đậu xe để đón TH TV Minh (tướng công của SL) và TH LM Quân

đi lấy xe thuê về để ngày mai chúng tôi đi tiểu ngao giang hồ. Xin cảm ơn TH N Sáu đã hết lòng giúp đỡ bạn bè khi cần thiết. Còn tôi, không gì sung sướng cho bằng được tắm mát mẻ sau một ngày dong ruổi đường xa. Khoẻ khoản rồi, chúng tôi đi ăn Phở Bàng cho lại sức. Ngày mai là ngày được tự do sinh hoạt nên người thì lo đi thăm gia đình bạn bè, người thì lên chương trình đi chơi ngày mai.

Sinh hoạt tự do - Thứ Bảy 30 tháng 8, 2008

Trời hồng hồng, nắng trong trong, xe ta chạy vòng vòng vui ghê!

Phe ta gồm 3 cặp TV Minh & SL, LM Quân & Hương, NK Tâm và Sương, và chàng trai trẻ “độc thân tạm thời” TS Thực (Chị Khánh Hoài đang ở LA) ngự trên một xe van 7 chỗ ngồi lên đường đi thăm Mystery Spot và Tu Viện Kim Sơn cùng với phái đoàn của TH PL Thượng gồm 7 người ở xe van bên kia. Địa điểm đầu tiên là viếng thăm Mystery Spot ở Santa Cruz, một nơi có sức hút và trọng lực đặc biệt không thể giải thích được. Đây là một khu vực chu vi khoảng 150 feet, nằm trong khu rừng redwood bên ngoài Santa Cruz. Ở nơi đây những định luật về vật lý không thể áp dụng được.



Có những chỗ mà bạn sẽ cảm thấy mình như bị đứng nghiêng. Có những nơi mà bạn sẽ thấy trái banh tròn chạy ngược chiều với trọng lực thông thường. Tôi phải lo giữ thăng bằng cho mình không bị ngã xuống nên nhiều lúc không theo dõi được lời giải thích của cô hướng dẫn viên xinh đẹp. Ra ngoài nhìn lại, bạn sẽ thấy mình đang đứng ở bên ngoài một ngôi nhà nghiêng ngã và cảm thấy như cầu trượt, choáng váng một tí tí vì lượng carbon dioxide hơi cao ở khu vực này. SL thích về văn chương nghệ thuật hơn nên các vấn đề khoa học kỹ thuật này SL

không thể diễn tả lại cho đúng như lời cô hướng dẫn viên giải thích. Bạn hãy đến thăm một lần cho biết sự kỳ lạ, bí mật này nhé.

Địa điểm viếng thăm kế tiếp là Tu Viện Kim Sơn mà SL đã từng ước mơ phải đến một lần để chiêm bái Phật đài và ngắm nhìn phong cảnh núi rừng nơi chùa tọa lạc. Xe chạy chậm chậm giữa con đường nhựa nhỏ quanh co theo triền núi với cây xanh bóng mát hai bên đường. Tôi thầm cảm phục những con người đã khai sơn phá thạch xây dựng tu viện Kim Sơn để cho đại chúng có nơi học đạo, tu dưỡng thân tâm. Tu viện Kim Sơn được thành lập năm 1983 do thầy Thích Tịnh Từ sáng lập và làm Viện trưởng hiện nay. Tu viện Kim Sơn nằm trên đỉnh núi Madonna thuộc thành phố Watsonville, miền Bắc California Hoa Kỳ, là trung tâm tu học thiền quán và hướng dẫn giáo nghĩa tịnh độ cho mọi Phật tử. Cảnh sắc Kim Sơn xanh tươi bốn mùa với khu đất rộng 30 mẫu tây, có khe suối, có gió mát thông xanh. Thật là một nơi thanh nhàn tĩnh lặng. Một pho tượng Đức Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật to lớn, màu trắng xám, trong tư thế tọa thiền được đặt dưới những tàn cây thông xanh cao to lớn. Ngài an tọa trên một bệ cao, đôi mắt nhắm nghiền chìm đắm trong thiền định. Chúng tôi dâng hương lễ Phật với lòng thành kính và cảm thấy mình bé nhỏ trước núi rừng bao la, trước nụ cười từ bi của Đức Phật.

Nhìn mây trắng bay bay trong trưa hè hoa nắng chói chang, chợt nhiên SL lại nhớ đến bốn câu thơ trong bài thơ *Ngàn Năm Mây Trắng Vẫn Bay* của SL:

*Ngàn năm mây trắng vẫn bay
Ngàn năm người vẫn đắm say mộng tình
Đi về trong cõi từ sinh
Luân hồi đau khổ nhân sinh kiếp người (SL)*

Đang còn thơ thần thần thơ, phu quân SL gọi vào lễ Phật ở chính điện và đi dùng cơm chay ở phòng ăn phía sau. Cơm chay đạm bạc nhưng tôi ăn ngon miệng làm sao, có thể vì bụng đói và cũng có thể vì thức ăn thanh đạm sau những ngày rượu thịt ê hề. Tôi thấy có nhiều người, có thể là Hồi Giáo qua trang phục, qua diện mạo của họ, cũng ăn chay ngon lành lắm. Cơm chùa mà lạ! Ăn cơm xong quý bà làm công quả rửa chén, quý ông ra ngoài hóng gió. SL thích nhất là dân bí dân bầu ở sân sau chùa. Những trái bí dài bầu tròn này là thực phẩm tươi ngon của nhà chùa. Cuộc sống thanh đạm giữa núi cao, rừng xanh, đất rộng này làm cho khách phàm trần như tôi ngẩn ngơ ngẩn. Thật là một duyên

may cho SL được gặp anh chị TH NV Lộc, anh chị TH TT Tính cũng lên thăm tu viện Kim Sơn cùng ngày cùng lúc luôn. Chúng tôi chuyện trò trong thân tình đạo vị và SL cũng xin cảm ơn chị Lộc đã quý mến SL qua mỗi duyên văn nghệ trên diễn đàn Phụ Nữ Việt (www.phunuviet.org) mà chị thường theo dõi.

Rồi cũng phải xuống núi để trở về chốn bụi hồng lao xao của khách trần tục. Xe của phái đoàn TH PL Thượng trở về khách sạn. Xe của chúng tôi trực chỉ đi San Francisco để dạo phố, ăn cao lầu cho đủ vị phong lưu tài tử của người trần thế. San Francisco, thành phố thương mại của Cali nổi tiếng với khu China Town và Cầu Golden Gate mà đa số các bạn đều biết, nếu có một lần ghé bên San Francisco. Vợ chồng chúng tôi đã ghé thăm nơi này nhiều lần rồi, nhưng nghe TH LM Quân dụ khị đi chơi thì cũng hăng hái lên đường cho khỏi phí của trời đã tốn tiền mướn xe. Bác tài LM Quân và lơ xe TS Thực đã trở hết tài lái xe và xem bản đồ đưa chúng tôi đi xem người ngắm cảnh rộn rịp ở SF. Cuối cùng cũng tìm được chỗ đậu xe và chúng tôi thả bộ đi dạo phố. Gió chiều từ vịnh SF thổi vào hơi lạnh lạnh nên cặp NK Tâm phải vào một cửa hàng để mua hai cái áo khoác vừa rẻ vừa đẹp để đủ ấm đi dạo phố. Thế là anh chị Tâm có thêm được một món quà kỷ niệm ở SF rồi nhé. TH LM Quân thấy thế cũng phải vào mua một cái cho ấm lòng ta.

Buổi trưa ăn chay nên bây giờ bụng mau đói nên phải đi ăn tối chứ! Đi ngang một nhà hàng, TH LM Quân thấy một người đẹp cầm tấm thực đơn mời gọi vào ăn bèn rủ tất cả vào ăn ngay, không biết vì người đẹp hay vì món ăn hấp dẫn trong thực đơn? Phe ta cũng chấp thuận ngay một cái rụp vì chúng tôi cũng cần có một nơi để trút bầu tâm sự vương vấn từ chiều. Bây giờ ai nấy đều vui vẻ thưởng thức cao lầu mỹ tửu qua nụ cười duyên dáng của hai người đẹp hầu bàn, qua tài nói chuyện hóm hỉnh của TH TS Thực và TH LM Quân. Ăn tối xong chúng tôi thả bước dạo phố San Francisco by Night. Đường phố tấp nập người đi kẻ đến. Hàng hoá trưng bày đầy tiệm. Dĩ nhiên đa số made in China. Tôi chỉ mua ít quà nho nhỏ cho cô cháu nội cưng Mya Trần Ngọc Vy của tôi mà thôi chứ chẳng có gì đáng mua cả.

Đã hơn 9 giờ đêm rồi, thôi thì cũng cần già từ San Francisco để trở về San José nghỉ ngơi và chuẩn bị cho đại hội họp mặt quan trọng ngày mai chứ.

Đại hội Hợp mặt THĐLVNHN - Chủ nhật 31 tháng 8, 2008

Buổi họp mặt chính thức sẽ được diễn ra lúc 2 giờ chiều đến 9 giờ tối cho nên chúng tôi làm một màn dạo phố San José và đi ăn trưa ở Grand Century Mall vào buổi sáng chủ nhật 31 tháng 8, 2008.

Xe chúng tôi có thầy Phát tham dự vì anh chị NK Tâm đã về nhà người em ở gần đó. Thế là chúng mình 6 người đi thăm phố thị San José. Xe chạy qua những đường phố chính có nhiều cửa hàng Việt Nam vẫn còn chưa mở cửa. Chúng tôi hẹn gặp nhau với các anh chị NV Đậu, PN Diệp, L Hùng tại Grand Century Mall để cùng ăn trưa với nhau. Đây là một trung tâm thương mại rất lớn có nhiều cửa hàng Việt Nam và đã nổi tiếng trong thời gian qua với sự thành công của đa số cư dân Việt Nam dời hỏi được đặt tên Little Saigon cho khu vực này giống như ở Nam Cali. Từ xa những bao cát và hai chữ Hanoi's Corner đã đập vào mắt chúng tôi nên chúng tôi thả bước đến để xem nơi đó là gì? À! Đó là một quán cà phê được trình bày độc đáo để chiêu dụ khách hàng có tính hiếu kỳ như chúng tôi. Ngay tại cửa bước vào, chúng tôi đã thấy một tác phẩm nghệ thuật bằng đồng hình ảnh hai chiến sĩ Việt-Mỹ và một cô y tá đứng kề cận một bụi chuối. Chúng tôi chụp hình kỷ niệm với hình ảnh đẹp này. Quý ông đồng ý ở lại uống cà phê, tán chuyện gẫu còn quý bà thả bước dạo thương xá. Có nhiều cửa hàng chưa mở cửa nên quý bà đi shopping rất nhanh rồi trở lại quán cà phê rủ rủ quý ông cùng đi shopping cho vui.

Đã hơn 10 giờ rồi nên sinh hoạt trung tâm nhộn nhịp hẳn lên. Thương xá này đẹp, sang trọng vì lối đi được lát bằng đá cẩm thạch. Nơi đây có nhiều cửa hàng buôn bán Việt nam, đặc biệt là khu ăn uống, hấp dẫn và sạch sẽ hơn khu thương mại Lion Plaza nhiều nên du khách thường ghé trung tâm thương mại này hơn. Cũng đã đến giờ ăn trưa rồi nên chúng tôi tan hàng để đi chọn lựa món ăn trưa mà mình thích. Nào bún măng, bún ốc, bánh xèo, nem nướng, nước mía v.v... nhiều màu sắc đặc biệt hấp dẫn, hương vị thơm ngon mời mọc khách hàng dừng chân thưởng thức. Vợ chồng chúng tôi thích ăn nem nướng Ninh hòa và bánh bèo Ngự bình nên order hai món này mang về một bàn dài cùng ngồi ăn với Thầy Phát và các thân hữu khác. Đặc biệt ai cũng order một ly nước mía tắc thơm ngon. Thức ăn ngon ra phết chứ lị! No bụng rồi thì tan hàng. Quý bà được đưa trở về khách sạn trước

để thay đổi xiêm y, trang điểm nhan sắc cho buổi họp mặt chiều nay. Phòng ngủ của chúng tôi trở thành “beauty salon” cho quý bà và nơi nghỉ dưỡng sức cho quý ông.



TH HG Thụy phụ trách việc đón đưa các thân hữu tạm trú ở khách sạn đến nhà hàng Kobé là nơi họp mặt chiều nay. Thầy HT Phát và vợ chồng chúng tôi là khách cuối cùng rời khách sạn cùng với bác tài HG Thụy. Xe đến nơi thì đã thấy ban tổ chức và một số các thân hữu có mặt trước rồi. Phòng họp được trang hoàng đẹp với những bàn tròn trải khăn trắng, ghế bọc trang trí đẹp như bàn tiệc đãi đám cưới. Nhận bảng tên xong là cô em gái dễ thương Kim Ngân của tôi kéo chúng tôi vào chụp hình dưới một cổng chào kết hoa giống như cô dâu chú rể chụp hình trong ngày hôn lễ vậy. Một kỷ niệm hay lạ của lần họp mặt năm nay. Hôm nay quý bà, quý ông hình như đẹp hẳn hơn lên. Những nụ cười vui vẻ, những cái bắt tay nồng ấm, những ánh mắt thương mến được trao cho nhau khi những flash đèn chiếu sáng lên từng cặp làm cho không khí rộn ràng thêm lên.

MC buổi họp hôm nay là TH HG Thụy, một giọng ca nam sáng giá của THĐLVNHN với mái tóc bạc nhiều hơn năm rồi khiến anh có dáng dấp của một nghệ sĩ phong trần đang điều khiển chương trình thật là sống động, hoạt náo. Một sáng kiến mới của ban tổ chức là đề nghị TH HT Phát cho phép thân hữu nào muốn chụp hình kỷ niệm với thầy Phát thì phải đóng góp mỗi người một đồng để gây quỹ đặc biệt cho THĐLVNHN. Thế là thầy HT Phát trở thành “movie star” được nhiều người ái mộ đến chụp hình chung. Chắc hôm nay thầy cười mỗi miệng lắm, phải không thầy? Quý bà trong ban tổ chức đã chu đáo đãi khách ăn lót dạ bánh ngọt, trái cây sơ khởi trong khi chờ đợi buổi ăn tối chính thức. Một bó hoa hồng xinh đẹp xin tặng cho quý vị nội tướng để

thương, khéo léo, chu đáo này. Quý bà bằng lòng nhỉ?

Đã đến giờ khai mạc đại hội họp mặt. TH NT Dũng, đại diện ban tổ chức chào mừng và cảm ơn các thân hữu tham dự đại hội cùng tường trình công tác. Sự nhiệt tình lo lắng và lời nói chân tình của anh đã làm cho khách tham dự cảm động. Một ban hợp ca mà các ca sĩ là các thân hữu ở Bắc Cali được thành hình ngay tại chỗ với sự chỉ đạo nghệ thuật của TH HG Thụy cùng trình bày bản hợp ca “*Dừng bước giang hồ*” rất vui nên đã thành công bất ngờ luôn. Bravo ban hợp ca đặc biệt này! Tiếp theo đó là phần báo cáo sinh hoạt của các địa phương. Những “tiếng hạc vàng” của các bậc trưởng lão HT Phát, NH Minh, PV Minh cũng góp mặt góp lời với kẻ hậu bối, với những người từ xa đến như TH TĐ Thanh, TH NK Mẫn từ Úc, TH NQ Hữu, TH LD Trường từ Bỉ, và những người lần đầu tiên tham dự họp mặt như TH VD Hoàn. Đại diện các địa phương báo cáo tin vui, tin buồn của từng vùng. Tin vui họp mặt, tin vui nghỉ hưu, tin mừng đám cưới, tin mừng con cái đỗ đạt đem lại niềm vui và sự hân hoan cho chúng ta, nhưng mọi người cũng ngậm ngùi chia sẻ nỗi buồn cho những kẻ ra đi không bao giờ trở lại của người thân, của thân hữu. Cuộc đời vui buồn là thế đó!

Dĩ nhiên trong bất cứ buổi họp mặt nào cũng có phần văn nghệ do ca sĩ cây nhà lá vườn phụ trách. Hình như nhạc thính phòng nắm phần chủ yếu trong chương trình văn nghệ năm nay. Những con chim họa mi, bạch yến Hiếu Tâm (nội tướng TH LT Tuyền), Kim Oanh (nội tướng TH NC Thuần) đã đưa khách thưởng ngoạn trở về với khung trời hoa mộng của Hà nội xa xưa qua những bản tình ca bất hủ như Tình nghệ sĩ, Tình hoài hương, Con thuyền không bến, Hà Nội ngày tháng cũ, v.v... Quý vị này quả là những tiếng hát vượt thời gian của khung trời nghệ thuật THDL. Hình như thời gian hôm nay cũng dừng lại để lắng nghe những tiếng hát tuyệt vời này. Xin cảm ơn các chị Hiếu Tâm, Kim Oanh. Với đôi mắt nhắm nghiền say sưa theo cung đàn tiếng nhạc, anh Huỳnh Nhân Hậu, một thân hữu điện câu của THDL, đã khảy những nốt guitar thanh thoát, u hoài qua các bản tình ca của TCS của “một thời để yêu, một thời để chết.” Người viết không ngờ được hội ngộ với anh HN Hậu vì khi đọc Bản Tin THDL 27, SL nhớ mang máng hình như đã gặp tên anh ở đâu đó. À! Thì ra anh là đồng môn QGHC (đúng ra là sư đệ của SL, phải không anh HN Hậu?) đã từng góp mặt góp lời với SL trong các đặc san QGHC Nam Cali trước

đây. Welcome anh HN Hậu và nội tướng đã tham gia vào gia đình THDL.

Chương trình văn nghệ nếu không nhắc tới tiếng hát của chị Tăng Tổ Nữ (nội tướng của TH VV An), đôi song ca LM Châu và Huyền, “siêu sao” hài hước NV Di và tiếng hát Thu Cúc (nội tướng của chàng) thật là một thiếu sót đáng kể, phải không các bạn? Năm nay tăng cường thêm tiếng hát của nội tướng TH NK Mẫn từ Úc đến. Không ngờ hôm nay chúng ta mới khám phá ra một “mâm ... già văn nghệ” mà từ lâu ngôi sao này chỉ sáng rực trong vòm trời “tiểu lâm ... mận” mà thôi. SL xin trân trọng giới thiệu đến quý khán thính giả ca sĩ TS Thực. Xin quý vị một tràng pháo tay để chào đón ca sĩ TS Thực đã đến với chúng ta hôm nay. Vỗ tay! Không hiểu có phải vì bà xã Khánh Hoài còn đang ở LA hay không, cho nên ngôi sao TS Thực này mới dám le lói trong buổi trình diễn văn nghệ hôm nay và lại dám can đảm hát lên bản tình ca *Và Tôi Cũng Yêu Em* “để tặng các cô còn độc thân khi TST còn làm ở CDV.” Đó là nguyên văn lời “tâm tình nghệ sĩ” của ca sĩ TST khi được SL phỏng vấn. *Smile!* Không ngờ giọng hát của ca sĩ đang lên này cũng ngọt ngào lắm đấy! Chắc chị Khánh Hoài rất vui vì đã chiếm được trái tim của tài tử đa năng đa dạng này. Xin được góp vui cùng ca sĩ TS Thực và chị Khánh Hoài. Để không phụ lòng các chị đã đề nghị SL lên làm một màn thi văn tao đàn để thay đổi không khí văn nghệ hôm nay, SL cũng đã đăng đàn đọc một bài thơ “hơi mặn mặn” một chút để góp vui cùng bạn bè và để chứng tỏ rằng người nghệ sĩ với “con tim chân chính không bao giờ biết nói dối” có thể làm thơ bất cứ loại nào. Tuy nhiên, chủ đề về *Tình Yêu và Tâm Linh* mới thực sự là nguồn cảm hứng của thơ SL mà thôi. Xin cảm ơn các anh chị đã có lòng thương mến SL.

Khung cảnh họp mặt ấm cúng, thức ăn ngon, lời ca tiếng nhạc tuyệt vời, thân tình chia sẻ vui vẻ cho nên buổi họp mặt thành công là thế! Xin có một lời khen ban tổ chức với 114 thân hữu họp mặt hôm nay. Tiễn đưa ngàn dặm rồi cũng phải chia tay và buổi tiệc nào cũng phải chấm dứt. Mọi người từ biệt nhau trong lưu luyến. Có những bàn tay xiết chặt, có những lời chúc thân ái được trao cho nhau. Chúc anh chị đi chơi vui vẻ! Thôi anh chị về bình an nha! Hẹn tái ngộ tại Washington DC năm sau. Trong giấc ngủ đêm nay tôi vẫn còn nghe tiếng nói cười vui vẻ của buổi họp mặt vừa qua và tiếng lướt sóng rì rào của con tàu Carnival Paradise ngày mai.

Du thuyền Carnival Paradise – Thứ hai 1 tháng 9, 2008

Sáng thức dậy điểm tâm xong, đoàn người lên đường về hướng Los Angeles trên chiếc xe đồ Hoàng. Lên xe xong, chúng tôi được anh tài xế phát cho mỗi người một chai nước lạnh và một ổ bánh mì hay một gói xôi để ăn trưa vì cuộc hành trình dài đến 7 tiếng đồng hồ. Ban tổ chức phải đếm đi đếm lại nhiều lần để biết chắc rằng có 57 người hiện diện trên xe. Có lẽ rằng đêm qua mọi người đều quá mệt nên đa số đều thả hồn trong giấc mộng chỉ trừ có một số người còn tỉnh táo ngồi xem DVD Paris by night 93 Celebrity Dancing ngắm Hương Thủy, Quang Lê, Trần Thái Hòa thi tài nhảy Rumba, Cha Cha Cha cho vui. Mọi người tỉnh giấc nồng khi dừng chân tại Buttonwillow Travel Center để trút bầu tâm sự rồi lên đường tiếp.



Chúng tôi đến bến cảng Long Beach gần 2 giờ chiều. Xa xa tôi đã thấy du thuyền Carnival Paradise nằm sẵn để đón khách đường xa. Xe buýt chạy vào khu hàng hóa để đưa những chiếc hành lý đã có gắn sẵn các thẻ màu xanh, trên đó có ghi số phòng của mình để nhân viên hãng tàu chuyển thẳng hành lý đến phòng ngủ của mình. Hành lý đã chuyển xong rồi bây giờ đến phiên du khách làm thủ tục lên tàu. Trước tiên bạn phải trình passport, giấy tờ du lịch, và phải đi qua máy kiểm tra xách tay trước khi vào phòng bên trong làm thủ tục lên tàu. Nếu bạn đã làm thủ tục ghi danh trước trên internet để lấy thẻ *Fun Pass* rồi thì bạn sẽ làm thủ tục lấy thẻ *Sail and Sign* nhanh chóng hơn. Bạn phải trình cho nhân viên hãng tàu thẻ tín dụng còn hiệu lực của bạn để được cấp thẻ *Sail and Sign* này. Mọi thủ tục chi tiêu trên tàu sẽ được thanh toán với thẻ này. Một ngày trước khi rời tàu bạn sẽ nhận được một bảng báo cáo tình hình chi tiêu của bạn. Hãng tàu và cơ quan cấp thẻ tín dụng của bạn sẽ làm thủ tục

thanh toán sau. Thẻ *Sail and Sign* cũng là thẻ phòng ngủ của bạn, thẻ lên xuống tàu cho nên bạn phải giữ gìn cẩn thận nhé.

Một bác phó nhòm đang chờ bạn ở cuối phòng để chụp hình *Welcome Aboard* bạn xuống tàu. Hình này sẽ được trưng bày ở *Photo Gallery* trên tàu. Nếu bạn thích thì bạn cứ việc đưa thẻ *Sail and Sign* trả tiền lấy hình và chắc chắn bạn sẽ phải trả tiền dài dài với những hình đẹp khác nữa. Qua được ải này rồi bạn sẽ từ từ đi qua một chiếc cầu nhỏ nối liền bến tàu và du thuyền. Gió mát từ biển thổi bay bay tóc bạn. Bạn sẽ dừng chân nơi «chiếc cầu biên giới» này để chụp hình bạn và chiếc tàu để làm kỷ niệm, nếu muốn. Đến cửa khoang tàu, bạn trình thẻ *Sail and Sign* và lại được chụp hình một lần nữa để nhận diện bạn vì lý do an ninh. Sau cùng cô nhân viên hãng tàu nở nụ cười duyên dáng mời bạn bước vào trong khoang tàu. Lúc này bạn mới chính thức là du khách của chiếc thuyền tình Carnival Paradise. Chúc bạn những ngày vui trên tàu.

Ô kia! Đã có nhiều tài tử giai nhân xuống tàu rồi và họ đang nhâm nhi ly rượu tầy trần ở quầy rượu. Chúng tôi nhanh chân đến phòng tiếp tân để lấy bản đồ của tàu tìm đường về phòng ngủ của mình. Đây là chuyến đi cruise lần thứ hai của chúng tôi nên tôi có kinh nghiệm biết trước những gì cần phải làm chứ không còn còn bỡ ngỡ «con nai vàng ngơ ngác» như chuyến đi cruise Ecstasy đầu tiên ở Texas.

SL xin phép được giới thiệu sơ qua về chiếc thuyền tình Carnival Paradise này để giúp các thân hữu nhớ lại ít nhiều về chiếc tàu này nhé.

Du thuyền Carnival Paradise dài 855 feet được đăng ký ở Panama với số lượng nhân viên 920 người để phục vụ 2052 du khách. Tàu có quốc tịch chính thức là Ý đại lợi. Vị thuyền trưởng Vito Garuccio là người Ý. Tàu có nhiều tầng (deck). Tàu Paradise có 14 tầng. Các tầng dưới được dùng làm phòng ngủ cho du khách và nhân viên. Các tầng trên được dùng làm nơi giải trí, hồ bơi, nhà hàng, sòng bạc, mua sắm, rạp hát, hội trường v.v... Tầng trên cùng là một sân thể thao nhỏ để chơi banh, chạy bộ. Có thể nói bước chân lên tàu là bước vào một khu phố nhỏ có đủ tiện nghi mua sắm, giải trí, ăn uống. Bạn hãy để lại sau lưng những phiền muộn, những lo lắng hằng ngày để chỉ biết nghỉ ngơi, giải trí vui vẻ thoải mái mà thôi, bạn nhé! Ăn trưa, bạn có thể ăn theo lối buffet ở Paris Restaurant ở tầng 10 Lido deck. Có những quầy pizza, hamburger phục vụ miễn phí 24/24 giờ để bạn ăn khuya.

Ăn trưa ở những nơi đây bạn ăn mặc tự do. Những bar rượu, những quán cà phê đặc biệt, những vũ trường, vào đó thì phải trả thêm tiền. Ăn tối, bạn sẽ được chọn lựa buổi ăn sớm lúc 6 :00 PM hoặc 8:15 PM tại Elation Restaurant hay Destiny Restaurant. Khi đi ăn tối, bạn phải ăn mặc lịch sự. Đặc biệt hơn nữa trong ngày thuyền trưởng chiêu đãi, bạn phải ăn mặc đẹp hơn nữa để chụp hình nhóm, bắt tay với thuyền trưởng, và khiêu vũ. Tuyệt đối không được mặc quần short, áo ngắn tay, mang dép khi đi ăn tối. Trên tàu có đủ các sinh hoạt giải trí khác như đánh bạc, tập thể dục, hát karaoke, bơi lội, khiêu vũ v.v... nghĩa là đủ mục ăn chơi để bạn hưởng thụ như đang ở thiên đàng vậy, vì «love boat» này mang tên là Thiên Đàng (Paradise) mà lì!

Bây giờ mời bạn trở về sinh hoạt của vợ chồng SL và các thân hữu trên chiếc «love boat» này nhé.

Đầu tiên chúng ta đi ăn trưa trước cái đã vì nhà hàng dành cho buổi ăn trưa này sẽ đóng cửa lúc 4:30 PM. Tàu Paradise mang quốc tịch Ý nên buổi ăn trưa đầu tiên là thức ăn Ý để chào mừng quan khách mới đến. Dĩ nhiên ăn theo kiểu buffet là ăn thả dạn đến khi no bụng thì thôi. No bụng rồi chúng tôi về phòng ngủ M17 ở Main deck (tầng 5) để nghỉ ngơi. Đến nơi tôi thấy vali của mình đã được đặt trước cửa phòng rồi. Rinh vali vào phòng, tôi quan sát thấy phòng này y chang phòng ngủ của chiếc tàu Carnival Ecstasy chúng tôi đi lần trước nghĩa là đầy đủ tiện nghi như ở nhà vậy. Một chú thiên nga bằng khăn tắm được đặt trên giường chào mừng chúng tôi đã đến phòng ngủ của mình. Trong tủ lớn đựng quần áo có một hộp *safe box* miễn phí để bạn bỏ các đồ đặc quý giá, giấy tờ tùy thân vào. Bạn dùng thẻ Sail and Sign để đóng mở hộp *safe box* này với mật mã do bạn tự chọn. Thật là chu đáo, an toàn, bạn nhỉ!

Nghỉ ngơi một chút thì nghe máy phóng thanh kêu gọi mang áo phao màu cam đến tập hợp ở hội trường Normandie để được hướng dẫn các chi tiết cần phải làm trong trường hợp khẩn cấp phải rời tàu. Mọi người được hướng dẫn lên boong tàu đứng vào vị trí được chỉ định để sẵn sàng nhảy xuống các thuyền nhỏ trong trường hợp nguy cấp. Tàu bắt đầu cuộc hành trình vạn dặm lúc 5:30 PM. Mọi người tan hàng về phòng và chắc chắn rằng không ai muốn trường hợp Titanic diễn ra nữa. Mặt biển với những làn sóng lăn tăn báo hiệu trời im gió lặng. Con tàu từ từ tiến tới trước. Sóng nước tung tăng một màu trắng xóa. Trời xanh bao la và biển cũng bao la. Con tim của tôi cũng rộn lên niềm vui thanh thoát trước cái bao la của trời biển.

Phe ta kéo nhau về họp ở phòng Leonardo Lounge để được chị Khánh Hoài và TH NT Dũng thông báo tin tức sinh hoạt đêm nay và ngày mai. Đêm nay chúng tôi sẽ có một buổi ăn tối đầu tiên trên tàu lúc 8:15PM ở Elation Restaurant. Phe ta chiếm hết 5 bàn tròn ở cuối phòng. Bàn ăn được trải khăn trắng, ly tách, muỗng nĩa sang trọng. Thực khách uống nước lạnh miễn phí nhưng kêu rượu uống thì phải trả tiền riêng. Vợ chồng SL được xếp ngồi chung bàn với anh chị VV An, anh chị TH Đức, anh chị PN Diệp và gia đình. Chúng tôi uống rượu vang chúc mừng sức khỏe lẫn nhau. Hình như các bàn khác cũng vậy. Có lời chào mừng của vị quản lý phòng ăn, có màn vỗ tay ca hát chào mừng quan khách của các hầu bàn trong đồng phục màu trắng nên buổi ăn tối đầu tiên vui vẻ lắm.

Ăn tối xong, phe ta lang thang vào sông bạc hay dạo phố trong khi chờ xem một show diễn chào mừng quan khách ở Normandie Lounge lúc 10:15 PM. Vì chỉ có một show diễn chung cho cả hai nhóm ăn tối nên hội trường đông nghẹt người. Tuy nhiên show diễn này không mấy hào hứng nên nhiều người phe ta về phòng sớm để ngủ lấy sức sau một ngày dong ruổi đường xa.

Viếng đảo Catalina và Thuyền trưởng tiếp tân - Thứ ba 2 tháng 9, 2008

Nếu được ngắm nhìn cảnh mặt trời mọc giữa biển trời bao la thì không gì thú vị cho bằng, phải không bạn? Sáng hôm sau vợ chồng SL chịu khó thức sớm lúc 6:00 AM, chạy lên tầng Sun deck (tầng 14) để xem mặt trời mọc lúc 6:31 AM. Chúng tôi tưởng rằng mình thức sớm nhất, không dè đã có nhiều thân hữu thức sớm hơn chúng tôi nữa lên đây tập thể dục và đi bộ. Phe nam có TH HG Thụy, NG Hùng, DV Tùng, PL Thượng. Phe nữ có các chị HG Thụy, NG Hùng, PL Thượng, ĐN Liên, L Phương. Mặt trời chưa lên nên chúng tôi cũng thả bước đi bộ vài vòng cho vui chị vui anh chứ SL là chúa thức dậy trễ mà lì! *Smile!*

Ô kia! Vàng dương đã bắt đầu ló dạng kia rồi. Nhưng... chữ nhưng quái ác này đã làm cho SL buồn năm phút vì mặt trời không đi lên từ lòng đại dương như lòng tôi mong ước mà lại đi lên từ đám mây đen ồm, không tỏa ánh sáng huy hoàng rực rỡ như tôi muốn ngắm nên kỳ này tôi buồn quá. Xin đọc lại Bản tin THĐL 26 để tìm lại vẻ đẹp của mặt trời mọc trên biển cả đẹp như thế nào, bạn nhé! Tuy nhiên, một ngày mới đã bắt đầu và chúng ta có thêm một ngày để thương yêu và hy vọng. Hôm nay là ngày đổ bộ lên đảo Catalina và ngày thuyền

trường tiếp tân, chắc chắn hứa hẹn nhiều tiết mục hấp dẫn, vui lạ khác hơn là ngồi than tiếc cảnh mặt trời mọc từ đám mây đen.

Ở đảo Catalina, tàu lớn không thể vào bến cảng được nên hãng tàu cung cấp thuyền nhỏ đưa từng nhóm nhỏ du khách lên viếng đảo miễn phí. Đảo Catalina là một hòn đảo nhỏ diện tích độ 194,19 km vuông cách bờ biển miền nam California 22 miles. Dân số chỉ có 3698. Sinh hoạt chính yếu là du lịch, giải trí. Thành phố lớn nhất là Avalon. Tuy là một đảo nhỏ nhưng cũng đủ mục ăn chơi để quyến rũ du khách. Chúng tôi dùng xe Avalon Trolley để đi một vòng thành phố lên đến Botanic Garden rồi quay về phố cũ. Bến xe ở downtown Avalon chạy ngang qua Avalon casino, thư viện, sở chữa lửa, sân đánh golf, sân đánh baseball, khu cắm trại và ngừng lại ở vườn bách thảo là nơi cao nhất trên đảo. Chúng tôi gặp vợ chồng Phương & Thôn (con gái, con rể của thầy Phát) cùng với bạn bè cũng đến nơi đây. Họ cho biết vườn bách thảo này nhỏ không có gì đáng xem với giá vào cửa 5.00 USD/ một người. Tuy nhiên phu quân tôi cần đi «cạn nỗi niềm tâm sự với Trạng Quỳnh» nên đành phải mua vé vào cửa với vé senior 3.00. Tôi cũng phải đi theo chàng để xem cái gì trong vườn mà mắc thế!

À! Thì ra là nơi trồng nhiều loại xương rồng, hoa giấy và các loại cây miền sa mạc. Cũng đẹp lắm, các bạn ạ! Nơi đây có những cây xương rồng to lớn đang nở hoa rất đẹp. Hãy nhìn những cây xương rồng khô khan nhưng trên đỉnh cây lại nở những nụ hoa màu đỏ tuyệt đẹp thì mới thấy sự kỳ diệu của thiên nhiên và tạo hoá. Điều này chứng minh rằng loài hoa kia dù sống trong sa mạc khô cằn sỏi đá vẫn có thể nở hoa, hướng chỉ là con người, thì dù con tim tình cảm có khô cằn đến mấy, nếu hội đủ duyên lành thì cũng có thể nở được nụ hoa yêu thương và thân ái tuyệt đẹp, phải không bạn? Một loài hoa khác mà SL ưa thích là giàn hoa giấy màu đỏ, một loài hoa tầm thường ở quê nhà, nhưng lại hiếm quý ở quê người, nhất là đối với những ai sống ở miền khí hậu lạnh như chúng tôi. Hồn tôi như bay về phương trời cũ theo cánh hoa màu sắc rực rỡ nhưng mong manh này. Cái hay nhất và có lẽ là chủ yếu của vườn bách thảo này là The Wrigley Memorial để tưởng niệm ông William Wrigley Jr. Ông sinh năm 1861, mất năm 1932, được biết nhiều nhất là chủ nhân của công ty kẹo *chewing gum* nổi tiếng thế giới và cũng là người sáng lập ra vườn bách thảo này. Thật là thú vị khi được biết thêm một điều mới lạ. Tôi không đủ thời

giờ để trèo lên cao để viếng đài kỷ niệm này. Tiếc quá! Tuy phải trả tiền đi theo chàng nhưng cũng nhờ thế mà tôi được xem trăm hoa đua nở của loài cây xương rồng, thật cũng đáng đồng tiền bát gạo.

Xe trolley đến, đưa chúng tôi trở về bến cũ theo một lộ trình khác. Đến bến xe, vợ chồng chúng tôi và chị L Phương lên ghe nhỏ về lại tàu trong khi các cặp NK Mẫn, LM Châu, LC Huân ở lại tìm chỗ... nhậu?? Một số thân hữu khác ở lại tàu tham gia vào các sinh hoạt trên tàu như đánh bạc, mua sắm, hát karaoke, chơi bầu cua cá cộp v.v... Bạn sẽ mỉm cười khi được nhìn ảnh TH NT Dũng làm «cái» màn đánh bầu cua cá cộp. Ai thắng ai thua đây hả chị Kim Thanh?

Tàu sẽ rời bến lúc 4:30PM. Mọi người về phòng để nghỉ ngơi, sửa soạn nhan sắc cho buổi thuyền trưởng chiêu đãi và chụp hình nhóm tối nay. Quý ông thì veston cà vạt, quý bà thì áo dạ hội đủ kiểu đủ màu thật là lộng lẫy. Hình như ai cũng đẹp hẳn lên trong bộ đồ vía này. Tấm hình chụp chung cả nhóm dĩ nhiên là phải đẹp rồi vì ai cũng ăn mặc đẹp, mặt mày tươi rói hết. Dĩ nhiên là phải có màn chụp riêng, chụp đôi vì quý bà ai cũng ăn mặc đẹp hết xây con cáo cáo. Chụp hình xong là màn vào hội trường Normandie dự tiệc chiêu đãi của thuyền trưởng. Tối nay du khách người nào cũng chưng diện lịch sự cả bù ngày thường ai nấy đều thích mặc giản dị, áo ngắn, quần sọt, mang dép cho thoải mái.

Thuyền trưởng Vito Garuccio người Ý trong lễ phục trắng đứng ngay ở cổng vào bắt tay từng du khách, miệng mỉm cười chào từng người. Có người nhanh nhẩu chụp hình chung với thuyền trưởng để làm kỷ niệm. Những người hầu bàn trong đồng phục màu trắng bụng từng khay rượu, bánh trái thức ăn đến mời du khách thưởng thức. Hôm nay bạn được mời uống rượu không trả tiền. Phê chưa! Vị thuyền trưởng sau màn chào mừng và giới thiệu các cộng sự viên xong liền vẫy tay chào tạm biệt quan khách. Tiếng nhạc *slow* êm dịu mời gọi tài tử giai nhân lên khiêu vũ. Phu quân của tôi lịch sự cùng SL là lướt bên nhau cho có chút «tình điệu lãng mạn» một tí, chứ ngày thường làm gì chúng tôi có những phút giây tình tứ như thế! Hoan hô *Captain Cocktail Party* để chúng tôi có dịp «trộm nhìn nhau» mà thấy «chàng» và «nàng» ai cũng xinh đẹp, dịu dàng, tình tứ bên nhau như ngày xưa cũ. *Hooray! Yahoo!*

Đã bảo hôm nay là ngày đặc biệt cho nên buổi ăn tối đêm nay cũng đặc biệt luôn. Đa số đều chọn

món tôm hùm và uống rượu vang cho ngon lành luôn. Có nhiều thân hữu «hầu xức» thêm một đĩa tôm hùm nữa cho đã vì bạn có thể ăn bao nhiêu đĩa cũng được trong các buổi cơm tối. Tối luôn đi bác tài!

Ăn uống no nê rồi, chúng tôi trở lại Normandie Lounge để xem show diễn Here's Hollywood rất hấp dẫn. Bạn sẽ được nhìn lại quá trình diễn tiến của thế giới điện ảnh từ giai đoạn phim đen trắng với vua hề Charlot Chaplin tiến dần đến phim màu sắc sảo hiện đại. Bạn sẽ được ngắm dung nhan của các tài tử nổi tiếng mà bạn ái mộ, thưởng thức những lời ca điệu vũ tuyệt vời do các vũ công và ca sĩ trình diễn không thua kém những show diễn vĩ đại mà bạn đã xem ở Las Vegas. Cảnh trí thay đổi liên liên, vũ công trẻ đẹp, ca sĩ tuyệt vời, ban nhạc đàn hay, show diễn này đáng đồng tiền bát gạo lắm, bạn ạ!

Trong giấc ngủ đêm nay, tôi mơ màng được nhảy múa với Audrey Hepburn, nữ tài tử mà tôi hết sức ái mộ qua phim My Fair Lady.

Viếng thăm Ensenada Mexico - Thứ tư 3 tháng 9, 2008

Tàu đã vào hải phận Mexico. Hôm nay du khách được lên bờ để viếng thành phố Ensenada thuộc tiểu bang Baja California của Mexico nằm trong Thái bình dương. Ensenada là nơi dừng chân của nhiều du thuyền phát xuất từ Los Angeles vì tọa lạc khoảng 120 km về phía nam của biên giới Mỹ và Mexico.



Phe ta hôm nay xuất quân hơn 50 người trên hai chiếc xe để đến địa điểm Bufadora (The Blowhole) xem ngọn sóng thần ở một khe núi làm phun nước cao lên 40-50 feet rất ngoạn mục. Trên đường đi đến địa điểm này chúng tôi phải đi qua

những cửa hàng bán quà kỷ niệm, quần áo màu mè kiểu Mỹ, nhất là các bóp da giả mạo của những thương hiệu nổi tiếng như Channel, Coach v.v... thoạt trông như là hàng xịn thật vậy. Tiếng chào mời du khách ồn ào nhưng phe ta không ai mua gì cả vì họ muốn đến xem ngọn sóng thần nổi tiếng này. Đám đông du khách vây quanh chụp hình khi đợt sóng phun cao lên. Xa xa là trời biển bao la, mây trắng chập chùng. Dưới khe núi một con sóng cao phun nước trắng xoá trong tiếng hú âm âm của lượng nước bị ép vào khe núi nhỏ. Tôi lại thơ thần:

*Trên núi mây trôi miền tiên cảnh
Dưới khe sóng vỗ, chốn trần gian
Dừng chân ngắm cảnh trời mây nước
Thanh tâm tâm hồn, chút tĩnh an (SL)*

Thần thơ thơ thần dăm giây phút, tôi theo đoàn người lên xe trở về phố thị Ensenada. Cũng những cửa hàng bán quà kỷ niệm, cũng những màu sắc sặc sỡ của Mexico, nhưng đặc biệt nhất là những tiệm thuốc tây to lớn quảng cáo bán thuốc Viagra không cần toa bác sĩ mới là nét độc đáo của xứ Mỹ, bạn ạ! Không biết phe ta có ai dám mua thuốc ở nơi đây không? SL đi tới đi lui chẳng mua được gì cả thôi thì lên xe về lại tàu là hay nhất.

Chúng tôi lại lên tầng thứ 14 ngắm mặt trời lặn trên biển cả cho thêm lãng mạn chút tình già. Nhìn cảnh hoàng hôn trên biển cả đẹp lắm, bạn ạ! Mặt trời nhẹ nhàng thả gót ngọc xuống đại dương nhưng cảnh đẹp hôm nay bớt đi một phần thi vị vì bị một đám mây đen vắt ngang. Lặng lẽ, khoan thai, mặt trời hình như càng lúc càng nhỏ bé theo từng bước đi vào chân mây và cuối cùng biến mất, chỉ còn những tia nắng màu vàng kim le lói như lưu luyến vẫy tay chào một ngày vui đã hết. Một vài con chim lạc đàn tung cánh bay về tổ càng làm tăng thêm vẻ u buồn của một chiều nắng tắt. Tôi lại thấy mệnh mông là buồn mỗi khi ngắm cảnh hoàng hôn nơi xứ người.

Tàu bắt đầu nhỏ neo lúc 10 giờ đêm. Mọi người trở về với sinh hoạt ban đêm của mình.

Tàu về bến cũ Long Beach - Thứ năm 4 tháng 9, 2008

Hôm nay tàu lênh đêngh trên biển cả để trở về bến cũ Long Beach cho nên tất cả mọi người đều ở trên tàu và tự do sinh hoạt theo ý thích của mình. Đa số đều đi shopping mua quà kỷ niệm trên tàu với giá rẻ đặc biệt.

Phe ta họp nhau lúc 4 giờ ở phòng Leonardo Lounge để nghe những tin tức mới về thủ tục rời

tàu, phương tiện di chuyển về lại LA ngày mai. Đặc biệt và cảm động nhất là màn cảm ơn ban tổ chức đã hết lòng đem lại niềm vui tinh cảm cho tất cả những thân hữu tham dự trong các sinh hoạt trên bờ và trên chiếc thuyền tình Paradise này. Sau lời giới thiệu của TH TS Thực, người đưa ra đề nghị đầy tình cảm thân ái này, Sương Lam đại diện cho toàn thể các thân hữu hiện diện cảm ơn các TH NT Dũng, TH HG Thụy, TH NC Thuần đã bỏ ra rất nhiều công sức và thời giờ để tổ chức thành công đại hội họp mặt THĐLVNHN 2008. Sự thành công này một phần là có sự giúp đỡ tận tình của quý vị “nội tướng” của các thân hữu nói trên vì sau lưng sự thành công của quý ông thường thấp thoáng bóng hồng của quý bà. Thầy HT Phát đã trao tặng quý vị nội tướng của TH NC Thuần, HG Thụy, NT Dũng những món quà đầy tình cảm quý mến này. SL cũng xin cảm ơn anh chị TS Thực và Khánh Hoài đã tổ chức nhiều chuyến du ngoạn trên tàu rất là chu đáo và thành công, đem lại niềm vui cho nhiều thân hữu, trong đó có SL.

“Vui một đêm nay rồi mai lên đường”, nên nhiều thân hữu ở lại ca hát karaoke với dàn nhạc lưu động do cô Hồ Tấn Phương, ái nữ của thầy HT Phát mang tới. Một số khác về phòng sắp xếp hành lý để kịp đặt vali trước cửa phòng trước 11:00 PM. Nhân viên hãng tàu sẽ đến lấy để đưa xuống bến cảng ngày mai khi tàu cập bến.

Hôm nay chúng tôi được thưởng thức show ca diễn Shout để tất cả cùng vui bên nhau trước khi đi ăn tối. Trên sân khấu, các diễn viên, ca sĩ, vũ công, cảnh trí huy hoàng lung lay đã làm hài lòng du khách trong buổi trình diễn đêm nay.

Đây là buổi ăn tối cuối cùng nên cũng có nhiều màn đặc biệt hơn những đêm trước. Các người hầu bàn cũng biểu diễn một show rất vui để chia tay du khách. Vợ chồng chúng tôi cũng nâng ly rượu vang cảm ơn ban tổ chức, chúc sức khỏe và chào tạm biệt các thân hữu ngồi chung bàn.

Chúng tôi lại đi thử thời vận thêm một lần nữa cho vui dù biết rằng thế nào cũng sẽ nộp tiền cho sông bạc nhưng tiếng kéo máy rột rột vui tai này ít nhiều cũng đem đến cho chúng tôi một niềm vui nho nhỏ trong ngày. Dĩ vãng đã qua rồi, tương lai thì chưa đến, chỉ có hiện tại được vui vẻ phút nào là mừng phút nấy. Các bạn đồng ý chứ?



Xuống tàu về Little Saigon - Thứ sáu 5 tháng 9, 2008

Sáng sớm thức dậy tất cả mọi người đều sẵn sàng để lên đường trở về mái nhà xưa của mình. Mọi sinh hoạt trên tàu đều đóng cửa. Những tấm hình xinh đẹp được trân trọng trưng bày ở Photo Gallery mấy ngày trước nhưng không người lấy được gỡ xuống và cho vào... thùng rác. Ôi! Phút huy hoàng của những “movie star” giả tạm trong bốn ngày qua rồi cũng bay đi. Cuộc đời trần thế phù du mà lì!

Thực tế là bạn phải chờ nghe tiếng phóng thanh gọi đến số của mình để xuống tàu làm thủ tục nhập cảnh xứ Mỹ, lấy hành lý, lên xe đồ Hoàng trở về chợ ABC hay về lại San José. Vì lịch trình thay đổi nên phái đoàn 15 người về San José lại xuống xe trước phái đoàn 42 người xuống ở chợ ABC.

Cuối cùng chúng tôi cũng về đến chợ ABC thuộc Little Saigon lúc 2:00PM. Nhiều thân hữu ở lại Little Saigon để mừng 50 năm thành hôn của TH NV Dậu. *Xin chúc mừng anh chị NV Dậu mặn nồng duyên thắm tình già.* Chúng tôi theo xe của TH PL Thượng để về nhà anh chị gửi hai vali cho nhẹ gánh tang bồng, xong đi nhậu bỏ bảy món Thiên Ân và hộp với “bạn ảo” văn nghệ cùng sinh hoạt với SL trong diễn đàn Phụ Nữ Việt trước khi chúng tôi về lại Portland lúc 7:30 PM cùng ngày.

Về lại Portland, Oregon trong buổi tối chớm thu lành lạnh, tôi cảm thấy vui mừng vì được trở lại mái nhà xưa, nhất là được gặp lại cô cháu nội cưng Mya Trần Ngọc Vy của tôi sau hơn 10 ngày xa cách. Cô nàng là niềm hạnh phúc bình thường và đơn giản của tôi trong hiện tại. Bên cạnh tình cảm gia đình, chúng tôi còn có tình cảm của bạn bè thân mến. Mỗi lần chúng ta họp mặt nhau là thêm một niềm vui trong hiện tại vì chúng ta biết rằng chúng

ta còn may mắn được gặp lại nhau. Đó là một duyên may phúc lành cho chúng ta vì cuộc đời thay đổi mỗi sát na, nào ai biết ra sao ngày sao, nên vui vầy bên nhau ngày nào mừng ngày đó, phải không bạn?

Xin cảm ơn ban tổ chức và tất cả những thân hữu đã đem lại cho chúng tôi những phút giây vui vẻ, yêu đời trong đại hội hợp mặt THĐLVNHN 2008 này.

SL xin phép mượn bốn câu thơ dưới đây để làm kết luận cho bài tâm tình hôm nay:

*Rồi đây muôn ngã đường mây trắng
Bạn cũ có còn nhớ đến nhau
Xin hãy một giây tìm kỷ niệm
Trong tình thân ái sống bên nhau. (SL)*

Xin cầu nguyện ơn trên ban phước lành cho chúng ta được nhiều sức khỏe để chúng ta vẫn còn họp mặt vui vẻ hằng năm, vun bồi đoá hoa thân ái vẫn tươi nở trong khu vườn thân hữu điện lực.

Sương Lam